

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

9 septembrie 2010*

În cauza T-119/06,

Usha Martin Ltd, cu sediul în Calcutta (India), reprezentată de K. Adamantopoulos, avocat, de domnul J. Branton, solictor, de V. Akritidis și de Y. Melin, avocați,

reclamantă,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de domnii J.-P. Hix și B. Driessen, în calitate de agenți, asistați de G. Berrisch, avocat,

și

Comisiei Europene, reprezentată de domnii P. Stancanelli și T. Scharf, în calitate de agenți,

pârâți,

* Limba de procedură: engleza.

având ca obiect o cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2006/38/CE a Comisiei din 22 decembrie 2005 de modificare a Deciziei 1999/572/CE privind acceptarea angajamentelor oferite în cadrul procedurilor antidumping privind importurile de cabluri din oțel originare, *inter alia*, din India (JO 2006, L 22, p. 54, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 164), precum și, pe de altă parte, a Regulamentului (CE) nr. 121/2006 al Consiliului din 23 ianuarie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1858/2005 de instituire a unui drept antidumping la importurile de cabluri din oțel originare, printre altele, din India (JO L 22, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 136),

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnii M. Vilaras, președinte, M. Prek și V. M. Ciucă (raportor), judecători,

grefier: doamna K. Pocheć, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 25 martie 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

- 1 Legislația antidumping de bază este reprezentată de Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), cu modificările ulterioare (denumit în continuare „regulamentul de bază”) [înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22)]. Articolul 8 alineatele (1), (7) și (9) din regulamentul de bază [devenit articolul 8 alineatele (1), (7) și (9) din Regulamentul nr. 1225/2009] prevede:

„(1) Cu condiția ca în urma unei examinări preliminare pozitive să se fi constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia poate accepta oferte prin care exportatorii se angajează în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare să își revizuiască prețurile sau să nu mai facă exporturi la prețuri de dumping în cazul în care, în urma consultărilor specifice ale comitetului consultativ, aceasta este convinsă că prejudiciul cauzat de dumping este eliminat. În acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii instituite de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (1) sau taxele definitive instituite de Consiliu în temeiul articolului 9 alineatul (4), după caz, nu se aplică importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor cu modificările ulterioare. Creșterile de preț efectuate în temeiul acestor angajamente

nu sunt mai mari decât este necesar pentru a se elimina marja de dumping și trebuie să fie mai scăzute decât marja de dumping în cazul în care sunt suficiente pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei comunitare.

[...]

(7) Comisia trebuie să ceară oricărui exportator de la care s-a acceptat un angajament să furnizeze periodic informații privind îndeplinirea angajamentului respectiv și să autorizeze verificarea informațiilor pertinente. Refuzul de a respecta aceste obligații este considerat o încălcare a angajamentului.

[...]

(9) În caz de încălcare sau de retragere a unui angajament de către una dintre părți sau în caz de retragere a acceptării angajamentului de către Comisie, acceptarea angajamentului se retrage, după consultări, printr-o decizie sau printr-un regulament al Comisiei, după caz, iar taxa provizorie instituită de Comisie în conformitate cu articolul 7 sau taxa definitivă instituită de Consiliu în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) se aplică automat, cu condiția ca exportatorul în cauză să fi avut posibilitatea să își prezinte observațiile, cu excepția cazului în care și-a retras chiar el angajamentul.

Orice parte interesată sau orice stat membru poate furniza informații care să conțină elemente ce atestă la prima vedere existența unei încălcări a unui angajament. Evaluarea ulterioară efectuată pentru a stabili dacă a avut sau nu loc o încălcare a angajamentului se încheie, în mod normal, în termen de șase luni, dar în niciun caz în mai

mult de nouă luni de la prezentarea unei cereri argumentate corespunzător. Comisia poate cere ajutorul autorităților competente din statele membre în vederea monitorizării angajamentelor.”

Situația de fapt

- 2 Reclamanta, Usha Martin Ltd, este o societate de drept indian care produce cabluri din oțel și le exportă, printre altele, către Uniunea Europeană. Reclamanta și societatea Wolf au constituit întreprinderea comună Brunton Wolf Wire & Ropes, cu sediul în Dubai (Emiratele Arabe Unite). Brunton Wolf Wire & Ropes produce de asemenea cabluri din oțel pe care le exportă către Uniune.

- 3 La 12 august 1999, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (CEE) nr. 1796/1999 al Consiliului privind instituirea unui drept antidumping definitiv și perceperea cu titlu definitiv a dreptului provizoriu instituit la importurile de cabluri din oțel originare din Republica Populară Chineză, Ungaria, India, Mexic, Polonia, Africa de Sud și Ucraina și închiderea procedurii antidumping referitoare la importurile originare din Republica Coreea (JO L 217, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 19, p. 189).

- 4 Produsul aflat sub incidența Regulamentului nr. 1796/1999 este reprezentat de toate cablurile din oțel, inclusiv cablurile închise, cu excepția cablurilor din oțel inoxidabil, cu cea mai mare dimensiune a secțiunii transversale de peste 3 milimetri. Având în vedere faptul că toate cablurile din oțel au aceleași caracteristici fizice și tehnice, precum și aceleași utilizări esențiale, cu toate că există diferențe între produsele situate în partea inferioară sau superioară a gamei, instituțiile au concluzionat că toate

produsele din gamă reprezentau un singur produs, în măsura în care există concurență între cablurile din oțel din categoriile învecinate.

- 5 Cota individuală a taxei antidumping aplicată reclamantei prin considerentul (86) al Regulamentului nr. 1796/1999, precum și prin articolul 1 alineatul (2) era de 23,8%. Conform articolului 2 din Regulamentul nr. 1796/1999, cablurile din oțel exportate de societățile care au oferit angajamente acceptate de Comisia Europeană, printre care se afla și reclamanta, erau exonerate de taxa antidumping în cauză.

- 6 Prin angajamentul oferit în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază, reclamanta s-a obligat, printre altele, să respecte prețurile minime de vânzare stabilite pentru exporturile către Uniune, pentru a garanta eliminarea efectelor prejudiciabile ale dumpingului.

- 7 De asemenea, reclamanta s-a obligat ca fiecare vânzare a produsului în cauză să fie însoțită de o factură conformă cu angajamentul (denumită în continuare „factură conformă”), mai precis o factură care să conțină elementele prevăzute în anexa VI la angajament (punctul 4.1 din angajament). În temeiul punctului 4.2 din angajament, reclamanta s-a obligat să nu emită facturi conforme pentru „produse neacoperite de angajament”. Potrivit punctului 4.3 din angajament, reclamanta „este conștientă de faptul că, dacă se dovedește că a emis facturi conforme care nu respectau clauzele angajamentului [menționat], Comisia are dreptul să declare că declarația de conformitate pe care [ea] a dat-o pe factura în cauză nu este valabilă și să informeze cu privire la acest lucru autoritățile vamale competente din statele membre, fără a se aduce atingere astfel posibilității instituțiilor comunitare de a lua orice măsură prevăzută [la punctul] 8 din angajamentul [menționat]”.

- 8 În plus, reclamanta și-a luat angajamentul de a notifica Comisiei, în fiecare trimestru, în rapoarte detaliate, conform specificațiilor tehnice solicitate, toate vânzările sale de cabluri din oțel în Uniune, inclusiv vânzările de cabluri din oțel care nu sunt acoperite de angajament, și de a coopera cu Comisia, furnizându-i orice informație pe care aceasta o consideră necesară pentru a se asigura că angajamentul este respectat (punctul 5 și anexele II, III, IV și V la angajament).
- 9 În plus, în temeiul punctului 6 din angajament, reclamanta a acceptat obligația de a nu eluda dispozițiile angajamentului, de exemplu, prin neperfectarea directă sau indirectă a unor aranjamente de compensare cu clienți în Uniune.
- 10 În sfârșit, punctul 8 din angajament, denumit „Încălcări sau retrageri”, prevede că:

„[Reclamanta] este conștientă de faptul că, fără a se aduce atingere [punctului] 8.3:

- nerespectarea prezentului angajament sau refuzul de a coopera cu Comisia [...] în cadrul urmării respectării angajamentului menționat va fi considerată o încălcare a acestuia; va fi considerată încălcare și nedepunerea rapoartelor impuse în temeiul [punctului] 5 în termenele prevăzute, cu excepția cazului de forță majoră;
- atunci când aceasta are motive să considere că angajamentul este încălcat, Comisia [...] are dreptul să impună imediat o taxă antidumping provizorie pe baza celor mai bune informații disponibile, în temeiul articolului 8 alineatul (10) din regulamentul de bază;

- în temeiul articolului 8 alineatul (9) din regulamentul de bază, atunci când angajamentul este încălcat sau retras de Comisie [...] sau de [reclamantă], se poate institui o taxă antidumping definitivă pe baza faptelor stabilite în contextul anchetei care a avut ca rezultat angajamentul, cu condiția ca [reclamanta] să fi avut posibilitatea să își prezinte observațiile, cu excepția cazului în care chiar aceasta a retras angajamentul.”
- 11 În temeiul punctului 1 a treia liniuță din angajament, dispozițiile și clauzele angajamentului se aplică nu numai reclamantei, ci totodată oricărei societăți afiliate acesteia din întreaga lume.
- 12 Prin intermediul Deciziei 1999/572/CE din 13 august 1999 privind acceptarea angajamentelor oferite în cadrul procedurilor antidumping privind importurile de cabluri din oțel originare din Republica Populară Chineză, Ungaria, India, Republica Coreea, Mexic, Polonia, Africa de Sud și Ucraina (JO L 217, p. 63, Ediție specială, 11/vol. 9, p. 63), Comisia a acceptat, printre altele, angajamentul oferit de reclamantă.
- 13 În cadrul unei anchete având drept scop verificarea respectării angajamentului, în conformitate cu punctele 5.1 și 5.4 din angajament, Comisia a vizitat sediile reclamantei din India și din Emiratele Arabe Unite, în lunile ianuarie și februarie 2005.
- 14 Prin scrisoarea din 12 mai 2005, Comisia a informat reclamanta că, în urma anchetei, aprecia că aceasta încălcase angajamentul în trei rânduri și că, în consecință, intenționa să retragă acceptarea angajamentului.

- 15 Prin scrisorile din 20 mai, din 29 august și din 6 septembrie 2005, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la încălcarea angajamentului și la retragerea avută în vedere de Comisie.
- 16 La 8 noiembrie 2005, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1858/2005 din 8 noiembrie 2005 de instituire a unui drept antidumping definitiv asupra importurilor de cabluri din oțel originare din Republica Populară Chineză, India, Africa de Sud și Ucraina în urma unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază (JO L 299, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 43, p. 113). Prin Regulamentul nr. 1858/2005, Consiliul a decis că măsurile antidumping aplicabile importurilor de produs în cauză originare, printre altele, din India, instituite prin Regulamentul nr. 1796/1999, trebuiau prelungite pentru încă cinci ani.
- 17 Prin Decizia 2006/38/CE a Comisiei din 22 decembrie 2005 de modificare a Deciziei 1999/572 privind acceptarea angajamentelor oferite în cadrul procedurilor antidumping privind importurile de cabluri din oțel originare, *inter alia*, din India (JO 2006, L 22, p. 54, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 164, denumită în continuare „decizia atacată”), Comisia a decis să retragă acceptarea angajamentului privind importurile de cabluri din oțel oferit de reclamantă și, în consecință, să modifice Decizia 1999/572 privind acceptarea angajamentului. În același timp, la 23 decembrie 2005, Comisia a prezentat Consiliului o propunere de regulament privind retragerea acceptării angajamentului și instituirea unei taxe antidumping definitive împotriva reclamantei [documentul COM(2005) 541 final].
- 18 În decizia atacată, Comisia a constatat trei încălcări ale angajamentului. În primul rând, analizarea documentelor contabile ale reclamantei a scos la iveală faptul că, în rapoartele trimestriale referitoare la vânzări, care au fost remise de reclamantă Comisiei, nu au fost incluse cantități importante din produsul în cauză, care nu erau acoperite de angajament, contrar celor prevăzute la punctul 5.2 și la primul paragraf din anexa IV la angajament. În al doilea rând, Comisia a constatat că mărfurile în cauză au fost vândute de reclamantă importatorilor săi afiliați stabiliți în Regatul Unit și în Danemarca și au fost cuprinse în facturile conforme, cu încălcarea punctelor 4.2

și 4.3 din angajament. În al treilea rând, verificarea efectuată la sediile Brunton Wolf Wire & Ropes în Dubai a dezvăluit că anumite cabluri din oțel au fost exportate din Emiratele Arabe Unite către Uniune și au fost declarate ca fiind originare din Emiratele Arabe Unite, deși acestea erau în realitate de origine indiană.

- ¹⁹ Astfel, Consiliul a adoptat la 23 ianuarie 2006 Regulamentul (CE) nr. 121/2006 de modificare a Regulamentului nr. 1858/2005 de instituire a unui drept antidumping la importurile de cabluri din oțel originare, printre altele, din India (JO L 22, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 136, denumit în continuare „regulamentul atacat”). În temeiul articolului 1 din regulamentul atacat, reclamanta a fost retrasă de pe lista societăților scutite de taxe antidumping definitive. În consecință, taxa antidumping definitivă în cotă de 23,8%, aplicată reclamantei în temeiul considerentului (86) și al articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1796/1999 și prelungită prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1858/2005, a fost instituită cu privire la importurile produsului în cauză fabricat de reclamantă și exportat către Uniune.

Procedura și concluziile părților

- ²⁰ Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 19 aprilie 2006, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- ²¹ Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a cincea, căreia i-a fost, așadar, atribuită prezenta cauză.

22 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a cincea) a decis deschiderea procedurii orale. Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 25 martie 2010.

23 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate în măsura în care o privește și în măsura în care retrace acceptarea unui angajament referitor la prețurile minime în vigoare anterior;

— anularea regulamentului atacat în măsura în care o privește și în măsura în care pune în executare decizia atacată;

— obligarea Consiliului și a Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

24 Consiliul solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

25 Comisia solicită Tribunalului:

- respingerea acțiunii;

- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

26 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive întemeiate, în primul rând, pe încălcarea principiului proporționalității și, în al doilea rând, pe o eroare de drept, pe o nemotivare și pe un abuz de putere în ceea ce privește originea produselor în cauză.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

Argumentele părților

27 În cadrul primului motiv, reclamanta susține în esență că, în temeiul principiului proporționalității, cele două neregularități evidențiate de Comisie, în primul rând, omisiunea furnizării unui raport cu privire la vânzările neacoperite de angajament și,

în al doilea rând, folosirea unor facturi conforme, nu constituie încălcări importante ale angajamentului care să permită Comisiei să aplice reclamantei o sancțiune atât de aspră precum retragerea acceptării angajamentului. Comisia ar fi putut recurge la sancțiuni mai puțin grave pentru reclamantă, precum indicația de a nu comite din nou aceeași eroare în viitor.

28 Potrivit articolului 5 CE, acțiunea Comunității nu ar trebui să depășească ceea ce este necesar în vederea atingerii obiectivelor tratatului. În consecință, principiul proporționalității, prevăzut de Tratatul CE, ar impune ca mijloacele folosite de instituții să fie proporționale cu scopul urmărit. În plus, jurisprudența ar prevedea că principiul proporționalității, în calitate de principiu general al dreptului comunitar, impune ca actele instituțiilor să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, având în vedere că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare, iar inconveniente cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate.

29 În opinia reclamantei, respectarea principiului proporționalității este, în speță, cu atât mai important cu cât Comisia, prin faptul că a decis să își retragă acceptarea angajamentului în temeiul articolului 8 din regulamentul de bază, se bucură de o marjă de apreciere considerabilă, a cărei exercitare trebuie să respecte principiul proporționalității.

30 În această privință, ar fi evident că retragerea acceptării unui angajament ar fi o măsură gravă, care ar afecta profund activitățile societății în cauză, și că ar fi vorba în consecință despre un act evident excesiv din moment ce nicio încălcare gravă a angajamentului nu ar fi fost constatată.

- 31 Or, în speță, în ceea ce privește prima încălcare constatată de Comisie, nu ar fi contestat faptul că exporturile la care se referea omisiunea de a furniza raportul trimestrial nu aparțineau domeniului de aplicare al angajamentului. În consecință, această omisiune nu ar fi cauzat niciun prejudiciu apreciabil intereselor industriei comunitare. Întrucât un angajament ar avea drept scop să confere un avantaj potențial unui exportator, în același timp garantând o protecție minimă industriei comunitare, încălcarea în cauză nu poate fi calificată drept o încălcare importantă.
- 32 În această privință, reclamanta arată printre altele că încălcarea obligației de realizare a unui raport referitor la vânzările neacoperite de angajament nu afectează respectarea obiectivului principal al angajamentului, mai precis respectarea prețului minim de import. Or, reclamanta și-ar fi îndeplinit mereu această obligație principală. Acest lucru ar fi cu atât mai adevărat cu cât informațiile rezultate din rapoartele trimestriale ale tuturor vânzărilor, indiferent dacă sunt sau nu sunt vizate de angajament, ar indica ceea ce o anumită întreprindere susține că a exportat, iar nu ceea ce aceasta a exportat în realitate. În consecință, informațiile rezultate din rapoartele trimestriale nu ar avea decât valoare indicativă. În plus, eroarea umană care constă în nerealizarea unui raport pe parcursul unei perioade scurte în ceea ce privește anumite vânzări neacoperite de angajament nu ar compromite „buna desfășurare a angajamentului”.
- 33 În cursul ședinței, reclamanta a precizat că angajamentul a fost aplicat pe parcursul a șase ani și că, în timpul anchetei, Comisia a luat în considerare o perioadă de 24 de luni. Or, pentru această perioadă de 24 de luni, Comisia ar fi constatat doar că anumite tranzacții privind o cantitate de aproximativ 150 de tone nu au fost incluse într-un raport trimestrial. Prin urmare, prima încălcare nu ar fi fost constatată decât pentru un singur trimestru de pe parcursul a șase ani.
- 34 În ceea ce privește a doua încălcare constatată de Comisie, care constă în includerea incorectă în facturile conforme a vânzărilor produsului în cauză neacoperite de angajament, reclamanta o consideră de asemenea de o importanță minoră. În această

privință, faptul că s-ar fi putut face confuzie în ceea ce privește întocmirea sau ne-întocmirea facturilor conforme pentru produsele neacoperite de angajament nu ar trebui să afecteze respectarea angajamentului.

35 În special, reclamanta susține că taxele antidumping pentru importurile în cauză fuseseră achitate în totalitate și că nu încercase să evite plata lor. În cursul ședinței, reclamanta a adăugat cu privire la acest subiect că prezentase Comisiei dovada plății taxelor antidumping în cauză, transmițând două faxuri în data de 14 și de 30 martie 2005. Faptul că aceste taxe antidumping fuseseră plătite nu ar fi fost contestat de părți pe parcursul procedurii administrative și ar fi contestat pentru prima dată de Comisie și de Consiliu în duplicile depuse.

36 În consecință, în opinia reclamantei, angajamentul a fost respectat în ceea ce privește aspectele sale fundamentale, având în vedere că prețurile minime au fost respectate pentru produsele acoperite de angajament și că taxele antidumping au fost achitate pentru produsele care nu intră în domeniul de aplicare al angajamentului.

37 Potrivit reclamantei, încălcările constatate de Comisie în ceea ce privește rapoartele trimestriale și facturile conforme, pe care le-a recunoscut, nu constituie decât încălcări tehnice puțin grave. În plus, reclamanta susține că nu a recunoscut că aceste încălcări constituiau încălcări importante și adaugă faptul că gradul de importanță al încălcării trebuie să fie luat în considerare pentru determinarea sancțiunii.

38 În consecință, în opinia reclamantei, măsura drastică de retragere a acceptării angajamentului, cu toate consecințele pe care le atrage, din cauza unei erori umane de natură administrativă atât de nesemnificativă precum în speță, nu este proporțională,

ci constituie o reacție evident excesivă care încalcă principiul proporționalității. O măsură mai puțin radicală ar fi permis atingerea tuturor obiectivelor identificate.

39 În plus, potrivit reclamantei, caracterul excesiv al retragerii acceptării angajamentului ar fi totodată în contradicție cu articolul 15 din Acordul privind aplicarea articolului VI al acordului general pentru tarife și comerț 1994 (JO L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”), care prevede o obligație în sarcina țărilor dezvoltate, precum cele care alcătuiesc Uniunea, de a „[lua] în mod special în considerare situația specifică a țărilor membre în curs de dezvoltare, atunci când intenționează să aplice măsuri antidumping în conformitate cu prezentul acord”. Articolul 15 din Acordul antidumping ar avea semnificația că trebuie să se ia în considerare în mod special încheierea de angajamente cu țările membre în curs de dezvoltare. Or, această obligație care decurge din articolul 15 din acordul antidumping ar trebui să se extindă dincolo de încheierea angajamentelor, mai precis și la monitorizarea acestor angajamente.

40 În considerentele (34) și (35) ale deciziei atacate, Comisia ar fi înlăturat în mod greșit aplicarea articolului 15 din Acordul antidumping, considerând că, în speță, era vorba despre un grup multinațional de societăți. Structura societății nu ar schimba cu nimic faptul că India este o țară în curs de dezvoltare în sensul dispoziției amintite, iar articolul 15 din Acordul antidumping este aplicabil în special pentru că reclamanta are sediul în India.

41 Reclamanta susține că, în speță, retragerea unui angajament în temeiul unei erori administrative ne semnificative este în contradicție totală cu spiritul articolului 15 din Acordul antidumping. Ar reieși din simpla lectură a textului angajamentului că este dificilă respectarea acestuia până la cel mai neînsemnat detaliu. Deși poate înțelege faptul că o încălcare gravă a unui angajament poate să atragă retragerea acceptării acestuia, reclamanta nu înțelege cum este posibil ca o simplă eroare administrativă să poată atrage aceeași consecință. Ținând seama de lipsa unei încălcări importante a angajamentului, de faptul că a făcut în mod continuu dovadă de bună-credință față de Comisie pe parcursul mai multor ani și că a fost mereu dispusă să se supună

inspecțiilor, reclamanta nu consideră că există o justificare a retragerii acceptării angajamentului. Într-o asemenea situație, în care exercitarea de către Comisie a puterii sale de apreciere generează un risc considerabil pentru exportatorul unei țări în curs de dezvoltare, reclamanta consideră că este disproporționat să se pună capăt unui angajament pentru încălcări pe care aceasta le consideră de o importanță minoră.

⁴² În replică, reclamanta contestă poziția Comisiei și a Consiliului potrivit căreia, pe de o parte, orice încălcare a literei angajamentului constituie un motiv suficient pentru retragerea acceptării acestuia și, pe de altă parte, nu se face distincție în funcție de gravitatea încălcărilor. Jurisprudența pe care instituțiile întemeiază această teză privește împrejurări total diferite de cele din speță. În schimb, pentru reclamantă, problema care se ridică în cadrul primului motiv este de a se stabili ce nivel de gravitate a unei încălcări justifică retragerea acceptării unui angajament.

⁴³ Atât Consiliul, cât și Comisia contestă argumentele reclamantei.

Aprecierea Tribunalului

⁴⁴ Trebuie să se amintească faptul că, în temeiul principiului proporționalității, consacrat prin articolul 5 al treilea paragraf CE, legalitatea unei reglementări comunitare este subordonată condiției ca mijloacele pe care aceasta le aplică să fie de natură să asigure realizarea obiectivului urmărit în mod legal de reglementarea în cauză și ca acestea să nu depășească ceea ce este necesar pentru a-l atinge, având în vedere că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se

recurgă, în principiu, la cea mai puțin constrângătoare (Hotărârea Tribunalului din 5 iunie 1996, NMB France și alții/Comisia, T-162/94, Rec., p. II-427, punctul 69, Hotărârea Tribunalului din 29 septembrie 2000, International Potash Company/Consiliul, T-87/98, Rec., p. II-3179, punctul 39, și Hotărârea Tribunalului din 4 iulie 2002, Arne Mathisen/Consiliul, T-340/99, Rec., p. II-2905, punctul 112).

- 45 Totuși, întrucât este vorba despre un domeniu precum cel al politicii comerciale comune, în care legiuitorul comunitar dispune de o putere largă de apreciere, care corespunde responsabilităților politice atribuite acestuia prin tratat, numai caracterul vădit inadecvat al unei măsuri adoptate, în raport cu obiectivul pe care instituția competentă trebuie să îl urmărească, poate afecta legalitatea unei astfel de măsuri (a se vedea Hotărârea NMB France și alții/Comisia, punctul 44 de mai sus, punctele 70 și 71 și jurisprudența citată).
- 46 Această putere largă de apreciere de care dispune legiuitorul comunitar în domeniu corespunde puterii largi de apreciere pe care o jurisprudență constantă o recunoaște instituțiilor comunitare când adoptă, în temeiul regulamentelor de bază, acțiuni concrete de protecție antidumping (Hotărârea Tribunalului NMB France și alții/Comisia, punctul 44 de mai sus, punctul 72; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea Curții din 4 octombrie 1983, Fediol/Comisia, 191/82, Rec., p. 2913, punctul 30, și Hotărârea Tribunalului din 2 mai 1995, NTN Corporation și Koyo Seiko/Consiliul, T-163/94 și T-165/94, Rec., p. II-1381, punctele 70 și 113).
- 47 Rezultă că, în domeniul protecției împotriva măsurilor de dumping, controlul instanței trebuie să se limiteze la problema dacă măsurile adoptate de legiuitorul comunitar sunt vădit inadecvate în raport cu obiectivul urmărit (Hotărârea NMB France și alții/Comisia, punctul 44 de mai sus, punctul 73, și Hotărârea Arne Mathisen/Consiliul, punctul 44 de mai sus, punctul 115).

- 48 În speță, nu se contestă faptul că reclamanta nu a respectat angajamentul în cauză în două rânduri, mai întâi, prin încălcarea obligației sale de a furniza rapoarte trimestriale cu privire la vânzările produsului în cauză neacoperite de angajament (punctul 5.2 și primul paragraf din anexa IV la angajament) și, apoi, prin încălcarea obligației sale de a nu emite facturi conforme pentru produsele neacoperite de angajament (punctele 4.1 și 4.2 din angajament).
- 49 În această privință, reclamanta susține, în esență, în cadrul primului motiv că cele două neregularități subliniate de Comisie nu constituie încălcări importante ale angajamentului care să permită Comisiei să aplice reclamantei o sancțiune atât de drastică precum retragerea acceptării angajamentului. În temeiul principiului proporționalității, Comisia ar fi putut recurge la sancțiuni mai puțin grave pentru reclamantă, precum indicația de a nu comite din nou aceeași eroare în viitor, fapt pe care, în plus, reclamanta l-ar fi promis Comisiei.
- 50 Această argumentare nu poate fi admisă.
- 51 Astfel, în primul rând, trebuie să se amintească faptul că rezultă din articolul 8 alineatele (7) și (9) din regulamentul de bază că orice încălcare a unui angajament sau a obligației de cooperare în cadrul executării și al monitorizării angajamentului amintit este suficientă pentru a permite Comisiei să își retragă acceptarea angajamentului și să impună o taxă antidumping definitivă pe baza faptelor stabilite în contextul anchetei care a avut ca rezultat angajamentul, cu condiția ca această anchetă să se fi încheiat prin stabilirea finală a dumpingului și a prejudiciului și ca exportatorul în cauză însuși să fi avut posibilitatea să își prezinte observațiile (a se vedea în acest sens Hotărârea Arne Mathisen/Consiliul, punctul 44 de mai sus, punctul 118). În această privință, trebuie să se arate că reclamanta nu contestă faptul că aceste condiții sunt îndeplinite în speță.

- 52 Pe de altă parte, trebuie să se sublinieze că, potrivit jurisprudenței, încălcarea unui angajament este suficientă prin ea însăși pentru a atrage retragerea acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 30 martie 2000, *Miwon/Consiliul*, T-51/96, Rec., p. II-1841, punctul 52, și Hotărârea *Arne Mathisen/Consiliul*, punctul 44 de mai sus, punctul 57).
- 53 În al doilea rând, trebuie amintit că, deși principiul proporționalității se aplică în cazul problemei dacă quantumul taxei antidumping impuse este adecvat în raport cu prejudiciul suferit de industria comunitară (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 1 aprilie 1993, *Findling Wälzlager*, C-136/91, Rec., p. I-1793, punctul 13), în schimb, acesta nu se aplică în ceea ce privește impunerea propriu-zisă a taxelor amintite (Hotărârea *Arne Mathisen/Consiliul*, punctul 44 de mai sus, punctul 121).
- 54 Or, retragerea acceptării angajamentului atrage instituirea de taxe antidumping definitive pe importurile în cauză ale reclamantei. Astfel, în speță, pe de o parte, regulamentul atacat a pus în aplicare retragerea angajamentului în cauză prin decizia atacată, prin modificarea Regulamentului nr. 1858/2005, și, pe de altă parte, acesta a retras reclamanta de pe lista societăților exonerate de plata taxelor antidumping definitive. În consecință, și în conformitate cu articolul 8 alineatul (9) din regulamentul de bază, cota taxei antidumping definitive de 23,8%, instituită pe baza faptelor stabilite în contextul anchetei care a avut ca rezultat angajamentul, este aplicabilă pentru importurile în cauză ale reclamantei și, prin urmare, echivalează cu aplicarea propriu-zisă a acestor taxe.
- 55 Rezultă că legalitatea retragerii acceptării unui angajament, prin natura sa, nu poate fi analizată în raport cu principiul proporționalității (a se vedea în acest sens Hotărârea *Arne Mathisen/Consiliul*, punctul 44 de mai sus, punctul 122).

- 56 Ținând seama de ansamblul acestor considerații, primul motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, pe o nemotivare și pe un abuz de putere în ceea ce privește originea produselor în cauză

- 57 În ceea ce privește al doilea motiv, acesta are în vedere, potrivit reclamantei, a treia încălcare a angajamentului constatată de instituții, referitoare la originea produselor fabricate în Dubai, iar nu încălcările invocate în cadrul primului motiv. Or, rezultă din examinarea primului motiv că, în speță, Comisia a putut să își retragă acceptarea angajamentului fără să fi încălcat principiul proporționalității.

- 58 În consecință, întrucât al doilea motiv este inoperant, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 59 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată în favoarea Consiliului și a Comisiei, în conformitate cu concluziile acestora din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**

- 2) **Obligă Usha Martin Ltd la plata cheltuielilor de judecată.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 9 septembrie 2010.

Semnături